

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2018 r. – Buffalo – Boots GmbH / Komisja**(Sprawa T-142/18)**

(2018/C 152/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Buffalo – Boots GmbH (Hochheim am Main, Niemcy) (przedstawiciele: S. De Knop, A. Willems i C. Zimmermann, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. z 2017 r., L 319, s. 30); oraz
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że postępując bez ważnej podstawy prawnej rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 ⁽¹⁾ narusza zasadę przekazania kompetencji na podstawie art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a w każdym razie zasadę równowagi instytucjonalnej na podstawie art. 13 ust. 2 TUE.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że poprzez brak podjęcia koniecznych środków w celu wykonania wyroku w sprawach połączonych C-695 i C-34/14 C&J Clark International, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 266 TFUE.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że poprzez nałożenie cła antydumpingowego na przywóz obuwia, „które miało miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 ⁽²⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (WE) nr 1294/2009 ⁽³⁾”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 1 ust. 1 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036 ⁽⁴⁾ oraz zasadę pewności prawa (niedziałania prawa wstecz).
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że poprzez nałożenie cła antydumpingowego bez przeprowadzenia nowej oceny interesu Unii, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 21 rozporządzenia (UE) nr 2016/1036, a w każdym razie zawiera oczywisty błąd poprzez stwierdzenie, że nałożenie cła antydumpingowego leżało w interesie Unii.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że poprzez przyjęcie aktu, który wykracza poza to, co jest konieczne dla osiągnięcia jego celu, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 narusza art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 4 TUE.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2232 z dnia 4 grudnia 2017 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez niektórych producentów eksportujących w Chińskiej Republice Ludowej i Wietnamie oraz wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. z 2017 r., L 319, s. 30)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. z 2006 r., L 275, s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. z 2009 r., L 352, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. z 2016 r., L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2018 r. – Sona Nutrition / EUIPO – Solgar Holdings (SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA)

(Sprawa T-152/18)

(2018/C 152/62)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sona Nutrition Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Solgar Holdings, Inc. (Ronkonkoma, Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Solgar Holdings, Inc.

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy o kolorach fioletowym, jasnobrązowym, beżowym, ciemnobrązowym i złotobrązowym, SOLGAR Since 1947 MultiPlus WHOLEFOOD CONCENTRATE MULTIVITAMIN FORMULA – zgłoszenie nr 13 781 331

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 grudnia 2017 r. w sprawie R 1319/2017-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i Solgar Holdings, Inc., jeśli wstąpi do postępowania w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.